

03- Juridische campagne voor het bloedbad van 1988 - Voortzetting van de campagne en succesvolle resultaten

Sinds de massamoorden in 1988 in Iran is een lange weg afgelegd, en in 2021 zijn in de gerechtigheidscampagne grote successen geboekt dankzij vastberadenheid en hoop ten aanzien van het bereiken van rechtvaardigheid.

Zoals vermeld in het rapport van 2020 zijn we al meer dan 15 jaar bezig met onze gerechtigheidscampagne. De eerste belangrijke stap is in september 2020 en op 11 december 2020 gezet door een verklaring van 7 speciale rapporteurs van de Verenigde Naties waarin de massamoord wordt aangemerkt als een misdaad tegen de menselijkheid en wordt verzocht om een 'diepgaand' en 'onafhankelijk' onderzoek. De officiële verklaring van de 7 VN-rapporteurs maakt de weg vrij voor een 'internationaal onderzoek ter opheldering van de zaak van de massamoord' en voor de 'berechting van de verantwoordelijken'.

In mei 2021 hebben meer dan 150 voormalige VN-functionarissen, advocaten en mensenrechtensdeskundigen een open brief ondertekend aan Michel Bachelet, de Hoge Commissaris inzake Mensenrechten van de VN, waarin hem wordt gevraagd een commissie te vormen om de 'massamoord van duizenden politieke gevangenen in Iran in 1988' te onderzoeken.

In juli 2021 dienden de families van de in 1988 vermoorde personen een aanklacht in bij het Internationaal Gerechtshof in Den Haag, met daarin het verzoek de daders van de executies van hun dierbaren te berechten.

Vervolgens begon in augustus 2021 in Zweden de berechting van iemand die in 1988 in de Ghohardasht-gevangenis in Iran tal van gedetineerden had geëxecuteerd. Dit proces duurt tot april 2022.

We hebben er in onze juridische campagne lang over gedaan om gerechtigheid te bereiken, en we zijn ervan overtuigd dat voortzetting en uitbreiding van onze activiteiten ons naar het uiteindelijke doel zullen leiden.

In deze juridische campagne zoeken we absoluut geen wraak. Wij hebben de plicht om deze bittere ervaring onder de aandacht van de wereld te brengen ter voorkoming van massamoord, bloedbaden en executies in de toekomst. En tevens om te voorkomen dat de misdadigers van het Iraanse regime ongestraft blijven en zich niet hoeven te verantwoorden voor hun wandaden.

Voortzetting van het proces tegen een van de daders van de massamoord van 1988 in een Zweedse rechtbank

Het proces tegen Hamid Nouri is een historisch tribunaal voor de beweging voor waarheidsvinding van het Iraanse volk met het motto: Nee tegen de immuniteit van de Iraanse misdadigers en ja voor een onderzoek naar de Iraanse autoriteiten.

Volgens de aanklager van de rechtbank Kristina Lindhof Karlsson is het proces ook een ervaring voor de hedendaagse wereld. De Zweedse wet heeft het mogelijk gemaakt om misdadigers tegen de menselijkheid voor altijd verantwoordelijk te houden voor hun misdaden en hen niet aan straf te laten ontsnappen.

150 gerenommeerde mensenrechtendeskundigen eisen verantwoording voor de massamoord op politieke gevangenen in Iran

11 mei 2021 - De massa-executies van politieke gevangenen in Iran in 1988 worden beschouwd als misdaden tegen de menselijkheid. Prominente politieke en maatschappelijke persoonlijkheden, waaronder 45 voormalige mandatarissen van de Verenigde Naties en wereldwijd gerespecteerde juristen, roepen de VN op deze misdaden te onderzoeken en het regime in Teheran ter verantwoording te roepen op grond van het internationaal strafrecht.

Meer dan 150 prominenten uit de politiek en de samenleving, alsmede internationale mensenrechtengroeperingen hebben zich aangesloten bij de campagne om het regime in Iran verantwoordelijk te stellen voor de moord op duizenden politieke gevangenen in 1988. In een open brief aan de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van de VN, Michelle Bachelet, hebben zij opgeroepen tot de oprichting van een internationale onderzoekscommissie om de bloedbaden te onderzoeken die destijds in Iraanse gevangenissen hebben plaatsgevonden. Onder de ondertekenaars van de oproep bevinden zich 45 voormalige mandatarissen van de Verenigde Naties, alsook internationaal gerespecteerde mensenrechtendeskundigen en juristen.

150 gerenommeerde mensenrechtendeskundigen eisen verantwoording voor de massamoord op politieke gevangenen in Iran

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

De massa-executies van duizenden politieke gevangenen, die in 1988 in gevangenissen in heel Iran zijn uitgevoerd, worden door veel mensenrechtenactivisten aangemerkt als misdaden tegen de menselijkheid - d.w.z. als strafbare feiten volgens het internationaal strafrecht. Nabestaanden van de slachtoffers en mensenrechtendeskundigen dringen er al lang op aan dat de daders en de verantwoordelijken volgens het internationaal recht worden vervolgd. Misdaden tegen de menselijkheid mogen niet ongestraft blijven, ongeacht het tijdstip waarop zij zijn gepleegd.

Toch zijn de daders, die tot op de dag van vandaag hoge posities bekleden binnen het regime in Teheran, tot dusver ongestraft gebleven. De passiviteit van de VN heeft er tot dusver toe geleid dat de ernstigste schendingen van de mensenrechten in Iran onverminderd doorgaan. In dit verband staat in het nieuwe beroepsschrift van begin mei onder meer:

"Wij doen een beroep op de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties om een einde te maken aan de straffeloosheid die in Iran heerst, door een onderzoekscommissie in te stellen die een onderzoek moet instellen naar de massale buitengerechtelijke executies en gedwongen verdwijningen in 1988. Wij dringen er bij de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten, Michelle Bachelet, op aan de oprichting van een dergelijke commissie te steunen."

In een commentaar op dit nieuwe initiatief zei mensenrechtendeskundige Tahar Boumedra: "Dit is de eerste keer dat zo'n vooraanstaande groep van voormalige VN-mandaathouders een beroep doet op de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten om de verantwoordelijken voor het bloedbad van 1988 ter verantwoording te roepen. Door een onderzoek in te stellen naar deze afschuwelijke massamoord en de daders te straffen, zal er een einde komen aan de kwelling van de nabestaanden, die tot op de dag van vandaag voortduurt. Zij hebben recht op waarheid en gerechtigheid via een door de VN geleid onderzoek. De getuigen leven nog. Het bewijs is er. Als er nu geen actie wordt ondernomen, zal het regime in Iran doorgaan met zijn doofpotmaatregelen om elke verantwoordelijkheid te ontlopen."

Achtergrond:

Het bloedbad van 1988 in de gevangenissen is een van de wrede hoogtepunten van de vervolging van oppositieleiden en dissidenten in Iran en is een van de ernstigste mensenrechtenschendingen die door het

daar aan de macht zijnde regime zijn begaan. Tot op de dag van vandaag zijn de massa-executies onopgelost en onbestraft gebleven. Uit documenten blijkt dat vele hooggeplaatste ambtenaren van het huidige regime in Iran rechtstreeks betrokken waren bij het bloedbad.

In de nazomer en de herfst van 1988 werden in de gevangenissen van Iran dagelijks massa-executies van politieke gevangenen uitgevoerd. De meeste van de geëxecuteerden behoorden tot de verzetsbeweging PMOI. Onder de slachtoffers waren duizenden gevangenen die jarenlang onder onmenselijke omstandigheden gevangen hadden gezeten en gevangenisstraffen uitzaten die hun waren opgelegd. Veel voormalige politieke gevangenen werden in deze periode ook opnieuw vastgehouden en zijn vervolgens spoorloos "verdwenen". Onder de slachtoffers waren vele vrouwen en mannen die gevangen waren gezet wegens het verspreiden van pamfletten, het deelnemen aan demonstraties of het verlenen van financiële steun aan de families van politieke gevangenen.

De geëxecuteerden werden door hun beulen begraven in naamloze massagraven. De familieleden werden slechts in de late herfst van 1988 in kennis gesteld van het overlijden van de gevangenen, zonder dat zij verder enige informatie ontvingen. Praten over de executies of het houden van rouwceremonies was ten strengste verboden. De autoriteiten zwijgen ook tot op de dag van vandaag over de plaatsen waar de slachtoffers begraven zijn. Ooggetuigen en familieleden werden geïntimideerd en bedreigd om te voorkomen dat informatie over de massamoord de buitenwereld zou bereiken.

In de loop der jaren zijn veel van de massagraven opzettelijk vernietigd door het regime in Teheran. Deze vernielingen zijn bedoeld om forensisch bewijsmateriaal van de gepleegde mensenrechtenschendingen voorgoed te vernietigen.

Tentoonstelling door verbannen Iraniërs ter nagedachtenis van de slachtoffers van de massa-executies van 1988.

In december 2018 bracht Amnesty International een rapport uit waarin werd beschreven hoe in 1988 ten minste 5.000 gevangenen opzettelijk werden vermoord om elke politieke dissidentie te smoren. In heel Iran werden destijds gevangenen - geblinddoekt en in de boeien geslagen - in groepen voor zogenaamde "doodscommissies" gebracht en in het geheim geëxecuteerd. Hierover verklaarde Amnesty International onder andere:

"In het rapport wordt ook gedocumenteerd hoe de Iraanse autoriteiten de bloedbaden in de afgelopen 30 jaar hebben trachten te ontkennen en in de doofpot te stoppen. Daarbij werden familieleden van vermeende slachtoffers lastiggevallen en geïntimideerd en werden massagraven vernield."

"Het feit dat het Iraanse regime nog steeds weigert familieleden te informeren over het lot van degenen die destijds verdwenen zijn, brengt onvoorstelbaar veel leed met zich mee voor veel families. De misdaden tegen de menselijkheid gaan dus tot op de dag van vandaag door," aldus Philip Luther, Amnesty's directeur Onderzoek en Belangenbehartiging voor het Midden-Oosten.

"Tegelijkertijd is tot op de dag van vandaag niemand ter verantwoording geroepen voor de misdaden; in feite bekleden verschillende verantwoordelijken nu de hoogste posities in de regering en het gerechtelijk apparaat. Dit geldt bijvoorbeeld voor de huidige minister van Justitie, Alireza Avaei, die destijds officier van justitie was in de provincie Khoezistan en lid van de "doodscommissie", of voor zijn voorganger op het ministerie van Justitie, Mostafa Pour Mohammadi, die in 1988 als vertegenwoordiger van de inlichtingendienst zitting had in de "doodscommissie" in Teheran. (...)

Ook de VN is er tot dusver niet in geslaagd de bloedbaden op de internationale agenda te plaatsen. Amnesty roept de VN op om een onafhankelijk en effectief mechanisme in te stellen om de misdaden tegen de menselijkheid van 1988 in Iran aan te pakken en te bestraffen."

Tot de ondersteuners van het nieuwe initiatief van mei 2021 behoren:

- Mary Robinson (Ierland), voormalig VN-commissaris voor de mensenrechten en president van Ierland
- Mark Malloch-Brown (Groot-Brittannië), voormalig adjunct-secretaris-generaal van de Verenigde Naties
- Manfred Nowak (Oostenrijk), speciale VN-rapporteur inzake foltering (2004-2010)
- Jean Ziegler (Zwitserland), speciale rapporteur van de VN voor het recht op voedsel (2000-2008), lid van het Raadgevend Comité van de VN-Mensenrechtenraad (2008-2012)
- Michel Forst (Frankrijk), speciale rapporteur van de VN voor de situatie van mensenrechtenverdedigers (2014-2020)
- Heiner Bielefeldt (Duitsland), speciale VN-rapporteur voor de vrijheid van godsdienst en overtuiging (2010-2016)
- Yakin Ertürk (Turkije), speciale VN-rapporteur inzake geweld tegen vrouwen (2003-2009)
- Alfred De Zayas (VS), speciale rapporteur van de VN voor de bevordering van een democratische en rechtvaardige internationale orde (2012-2018)
- Hans Corell (Zweden), onder-secretaris-generaal voor juridische zaken en juridisch adviseur van de Verenigde Naties (1994-2004)
- Geoffrey Robertson (Australië), voormalig rechter bij de Bijzondere Rechtbank van de VN voor Sierra Leone, gerenommeerd deskundige in het onderzoek naar misdaden tegen de menselijkheid
- Richard J. Goldstone (Zuid-Afrika), hoofdaanklager van de Internationale Strafrechtelijke Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië en voor Rwanda (1994-1996)
- Ad Melkert (Nederland), speciaal gezant van de secretaris-generaal van de VN om de bijstandsmisssie van de Verenigde Naties in Irak (UNAMI) te leiden (2009-2011)
- Martin Patzelt (Duitsland), lid van de Commissie mensenrechten van de Duitse Bundestag
- Dominique Attias (Frankrijk), voorzitter van de Federatie van Europese Balies / Federation des Barreaux d'Europe (FBE)
- Rowan Williams (Groot-Brittannië), aartsbisschop van Canterbury en primaat van heel Engeland (2002 tot 2012)

[150 ondertekenaars van de open brief aan de VN](#)

Online conferentie-Iran: Bloedbad en Genocide in 1988; Nee tegen straffeloosheid, ja tegen aansprakelijkheid; 1.000 voormalige politieke gevangenen aanwezig

Online conferentie-Iran:
Bloedbad en Genocide in 1988;
Nee tegen straffeloosheid, ja tegen aansprakelijkheid;
1.000 voormalige politieke gevangenen aanwezig

27 augustus 2021

De Iraanse diaspora hield een online conferentie waarin internationale hoogwaardigheidsbekleders wereldwijd zich bij meer dan 1.000 voormalige politieke gevangenen uit Iran voegden om de inspanningen voort te zetten om verantwoording af te laten leggen over het bloedbad van 1988 in Iran.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

Vrijdag 27 augustus 2021 – De Iraanse diaspora hield een online conferentie waarin internationale hoogwaardigheidsbekleders wereldwijd zich bij meer dan 1.000 voormalige politieke gevangenen uit Iran voegden om de inspanningen voort te zetten om verantwoording af te laten leggen over het bloedbad van 1988 in Iran.

De opperste leider van het Iraanse regime, Ali Khamenei, en veel huidige regeringsfunctionarissen waren direct betrokken bij het bloedbad van 1988 dat nog steeds doorgaat.

Ook was de nieuwe president van het regime, Ebrahim Raisi, bijgenaamd de "Slager van Teheran", rechtstreeks betrokken bij de executie van duizenden politieke gevangenen.

Tijdens de misdaad tegen de menselijkheid in 1988 waren de meeste van de geëxecuteerden leden en aanhangers van de belangrijkste oppositie van Iran.

Dominique Attias, Franse advocaat gespecialiseerd in persoonlijke rechten, jeugdrecht en geweld tegen vrouwen.

Als activiste voor de rechten van vrouwen en kinderen, is ze een emblematische figuur in de bescherming van de rechten van minderjarigen, zowel in Frankrijk als internationaal. Lid van de raad van de orde, ondervoorzitter van de balie van Parijs tussen 2016 en 2017.

Dit is een ernstige dag. We weten wat er in Iran gebeurt. Dankzij jou en je inspanningen zullen deze martelaren worden gewroken. Deze moordenaars hebben het hoogtepunt van hun misdaden bereikt. Deze vernietiging van levens van moeders, zussen, kinderen.

Dit is een misdaad tegen de menselijkheid. Dit moet gestopt worden. Europeanen en de hele wereld zwijgen. Vandaag regeert een moordenaar over Iran. Het Iraanse parlement heeft hem misschien geaccepteerd, maar wij niet. Iraanse vrouwen zullen hem niet accepteren. Vrouwen zijn een fundamenteel onderdeel van de samenleving.

Als we onze ogen sluiten, zijn wij ook verantwoordelijk. De Orde van Advocaten van Europa staat u bij.

Geoffrey Ronald Robertson, eerste president van het Speciaal Hof van de VN voor Sierra Leone

Het is al eeuwenlang een misdaad om gevangenen te doden. Het verschil is dat als het om een bepaald misdrijf van genocide gaat, er een internationaal verdrag is dat landen verplicht om actie te ondernemen en die genocide te bestraffen.

.....

Toen het nieuws over deze moorden voor het eerst naar buiten kwam, was er een poging van het regime om ze te verdedigen. De toenmalige opperrechter zei dat we geen seculiere staat zijn en dat godslastering niet is toegestaan. Hij zei dat dit een vorm van bestraffing van godslastering was. Het lijkt mij dus dat er zeer sterk bewijs is dat dit genocide is en het genocideverdrag werd in 1956 door Iran geratificeerd. Het is van toepassing op het doden of toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel aan leden van een groep.

Het lijkt geen twijfel dat er een zaak is voor de vervolging van [president Ebrahim] Raisi en anderen van het regime. Er is een misdrijf gepleegd dat internationale verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Er moet iets aan gedaan worden, zoals is gedaan tegen de daders van het bloedbad in Srebrenica.

Theo van Boven, directeur van de VN-afdeling voor mensenrechten (1977-1982) en speciaal VN-rapporteur inzake foltering (2001-2004)

De huidige president van Iran, Ebrahim Raisi, heeft een lange carrière in de rechterlijke macht achter de rug. Terwijl hij deze functies bekleedde, vonden er overal in Iran grootschalige moorden plaats, waaronder het bloedbad van 1988, waardoor de heerschappij en aansprakelijkheid van Ebrahim Raisi in twijfel kunnen worden getrokken.

We roepen op tot een onafhankelijk onderzoek door de Verenigde Naties naar het bloedbad van 1988 en de aansprakelijkheid van Raisi.

Kumi Naidoo, secretaris-generaal van Amnesty International (2018-2020)

Het bloedbad van 1988 was een brutaal en bloeddorstig bloedbad en een genocide. Het is ontroerend voor mij om de kracht en moed te zien van mensen die zoveel hebben meegemaakt en zoveel tragedies hebben gezien en deze gruweldaden hebben doorstaan. Ik wil hulde brengen aan alle PMOI-gevangenen en jullie toejuichen.

Het is van cruciaal belang dat we op dit moment in de geschiedenis op zoek gaan naar een nieuwe inspiratiebron, afkomstig van jongeren over de hele wereld. Het is zeer inspirerend om te zien dat er de afgelopen tien jaar een aanzienlijk aantal jonge mensen in Iran is geweest die in opstand zijn gekomen.

Het is belangrijk om te begrijpen hoe onrechtvaardige regeringen hun ideologische apparaat gebruiken om de bevolking te beheersen. Het is belangrijk dat de EU en de bredere internationale gemeenschap een leidende rol spelen op dit gebied. Deze regering in Iran, geleid door Raisi, heeft een nog grotere schuld aan de kwestie van het bloedbad van 1988.

Regeringen die zich zo gedragen, moeten erkennen dat dat gedrag niet zozeer een machtsvertoon is, maar een erkenning van zwakte.

Audronius Ažubalis, minister van Buitenlandse Zaken van Litouwen (2010 – 2012) en parlamentslid

Niemand is tot nu toe terechtgesteld voor deze misdaad tegen de menselijkheid. Er is geen politieke wil om de daders ter verantwoording te roepen. Een VN-onderzoek naar het bloedbad van 1988 is een must.

Ondanks alle oproepen tot een onafhankelijk internationaal onderzoek naar het bloedbad van 1988, heeft de Europese Unie deze oproepen genegeerd, geen reactie getoond en niet bereid geweest een reactie te tonen.

Ik zou de EU willen oproepen om het regime te bestraffen voor misdaden tegen de menselijkheid. Ik denk dat Litouwen het voortouw kan nemen onder de EU-leden.

Eric David, professor internationaal recht in België

Het lijkt geen twijfel dat dit een misdaad tegen de menselijkheid is. Het was een aanval op een burgerbevolking. Dit is ook een genocide omdat de slachtoffers werden gedood op basis van hun afhankelijkheid aan een geloof dat door de mullahs was verboden.

Alle internationale jurisdicties kunnen deze misdaad berechten. Als een regeringsfunctionaris zich in een land bevindt, kan dat land die persoon gemakkelijk beschuldigen en berechten voor zijn verantwoordelijkheid in het bloedbad van 1988. We hebben er geen moeite mee om deze zaak voor de rechter te brengen.

We moeten herhalen dat deze criminelen voor de rechter moeten worden gebracht in internationale rechtbanken

Gulnara Shahinian, speciale VN-rapporteur voor hedendaagse vormen van slavernij (2008-2014) uit Armenië

Wanneer wreedheden niet worden bestraft, maar de daders als helden worden erkend, weerspiegelt dit niet de bevolking van het land of de families van de slachtoffers.

Er is weinig gedaan om de kwestie van massagraven aan te pakken. Massagraven zijn plaatsen van bewijs en cruciaal voor gerechtigheid. Ze zijn het bewijs dat er gruwelijke gebeurtenissen hebben plaatsgevonden die nooit hadden mogen plaatsvinden.

De rollen van staten en de internationale gemeenschap zijn van cruciaal belang. Zij moeten de verantwoordelijkheid dragen om deze sites te beschermen. Het respect voor de rechtmatige omgang met massagraven moet worden gewaarborgd.

De internationale gemeenschap moet veel meer doen. Alle acties om de mensenrechten te beschermen zijn nu van cruciaal belang. We moeten ervoor zorgen dat toekomstige generaties deze misdaden niet vergeten.

We moeten verantwoording afleggen en dit niet nog een keer laten gebeuren.

Sima Mirzaei, familielid van de slachtoffers van het bloedbad van 1988 met 14 familieleden die door het regime zijn vermoord

Mijn zus, Khadijeh, werd in 1981 gearresteerd en enkele maanden op brute wijze gemarteld. Ze stierf onder marteling. Mijn broers en zus werden in 1988 geëxecuteerd nadat ze zeven jaar in de gevangenis hadden gezeten. Mijn broer, Hossein, bracht de helft van zijn zeven jaar door in eenzame opsluiting. Mijn zus, Masoumeh, werd gemarteld in het bijzijn van haar zoon.

De beul van het regime, Assadollah Lajevardi, vertelde mijn vader dat we je wortels zullen verbranden omdat je kinderen PMOI-aanhangers zijn. Een van mijn broers was 16 jaar oud toen hij werd gearresteerd. De folteraar vertelde mijn moeder dat “ik uw zoon persoonlijk door het hoofd heb geschoten”.

Na 33 jaar zijn de herinnering en de ziel van de massamoordmartelaren van 1988 te zien in de verzetseenheden en in de rechtsbeweging. Al deze criminelen zullen voor de rechter worden gebracht.

Franco Frattini, minister van Buitenlandse Zaken van Italië (2002-2004 en 2008-2011) en Europees commissaris voor Justitie, Vrijheid en Veiligheid (2004-2008)

Iedereen die zijn leven heeft gegeven voor de niet-onderhandelbare rechten van mensen is voor altijd een bron van inspiratie.

Het optreden van de nieuwe regering van Iran ligt in de lijn van de geschiedenis van het regime. De nieuwe minister van Buitenlandse Zaken heeft onder eerdere regeringen gediend. Er is geen verschil tussen conservatieven en reformisten. Het is hetzelfde regime. Dit wordt bevestigd door de nauwe band van de minister van Buitenlandse Zaken met de commandant van de Quds Force. Hij bevestigde zelfs dat hij het pad van Qassem Soleimani zal voortzetten.

Altijd hebben de Iraanse presidenten gesproken over hun naleving van de waarden van de VN. Maar in de praktijk heeft het regime de steun van de bevolking verloren en vroeg het om de rule of gun in plaats van de rule of law.

Tot slot hoop ik op een onafhankelijk onderzoek zonder beperking naar het bloedbad van 1988. De geloofwaardigheid van het VN-systeem staat op het spel.

Iran zal uiteraard nooit de regel van het Internationaal Strafhof voor misdaden tegen de menselijkheid accepteren. Maar de VN-Veiligheidsraad heeft een morele plicht. De VN is deze morele plicht verschuldigd aan de onschuldige slachtoffers. Laten we gerechtigheid zoeken. Laten we doorgaan met een serieus internationaal onderzoek.

Guy Verhofstadt, Minister-president van België (1999 tot 2008), leider van de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa van 2009 tot 2019

Ik ben nog steeds geschokt door wat er in 1988 is gebeurd en dat komt omdat de mensen geen kans hadden om zichzelf te beschermen en te vluchten voor marteling. Ze werden opgesloten en van hun vrijheid beroofd. En op basis van de fatwa werden ze na korte inquisities opgehangen door de doodsc commissies.

Het bloedbad van 1988 was gericht op een hele generatie jonge mensen. Het is cruciaal om te weten dat dit van tevoren gepland was. Het was het gevolg van het regime zelf. Het regime probeert altijd degenen die om verbetering van de mensenrechten en vrijheden vragen op brute wijze het zwijgen op te leggen.

Het bloedbad van 1988 was gepland en rigoreus uitgevoerd met een duidelijk doel voor ogen. Het kwalificeert als genocide.

Stel je voor dat deze mensen niet werden afgeslacht en werden bevrijd en de kans kregen om hun land op te bouwen. Zonder dat bloedbad zou er een totaal ander Iran zijn. Dit is de reden waarom het bloedbad van 1988 een diepe betekenis heeft.

Het bloedbad werd nooit officieel onderzocht door de VN, en de daders werden niet aangeklaagd. Ze blijven genieten van straffeloosheid. Tegenwoordig wordt het regime geleid door de moordenaars van die tijd.

Giulio Maria Terzi, Minister van Buitenlandse Zaken van Italië (2011 – 2013)

Het bloedbad behoort niet alleen tot het verleden van dit regime. Het is belangrijk voor het heden en de toekomst van Iran. Meer dan 90 procent van hen waren MEK-leden en aanhangers. De gevangenen kozen ervoor om stand te houden door te weigeren afstand te doen van hun steun aan de MEK.

Velen hebben opgeroepen tot een internationaal onderzoek naar het bloedbad van 1988. De hoge vertegenwoordiger van de EU, Josep Borrell, moet een einde maken aan zijn gebruikelijke benadering van het Iraanse regime. Hij zou alle VN-lidstaten moeten aanmoedigen om verantwoordelijkheid te eisen voor Iran's grote misdaad tegen de menselijkheid.

Er zijn duizenden mensen die een assertievere benadering verwachten van de internationale gemeenschap, vooral de EU.

Prof. Valerius M. Ciucă, voormalig lid van het Hof van Justitie van de EU uit Roemenië

Prof. Valerius M. Ciucă voormalig lid van het Hof van Justitie van de EU uit Roemenië

Wij eisen een onderzoek naar de massamoord op politieke gevangenen in Iran in 1988. Ik denk dat de Iraanse regering alle vragen over het bloedbad moet beantwoorden. Hij die zwijgt als verdachte geeft toe aan de beschuldigingen.

Het is tijd om dit proces te starten. Het is tijd voor internationale actie.

John Baird, voormalig minister van Buitenlandse Zaken van Canada

Ik wil al mijn vrienden een speciale Hallo gevenaanhangers, van vrijheid, democratie en mensenrechten, en de rechtsstaat Laat me je vertellen, Canadezen staan naast je in je strijd.

Hoewel we in Canada in een hele reeks waarden geloven, zijn straffeloosheid en aansprakelijkheid twee belangrijke waarden die we hier hebben. We zijn hier niet alleen om de moed en de opoffering van 30.000 mensen die in 1988 door dit regime zijn vermoord te herdenken. We zijn hier om onszelf opnieuw toe te leggen op wat er in 1988 is gebeurd, voor wat het was. Het was een bloedbad. Het was een misdaad tegen de menselijkheid.

Het enige dat nodig is om het kwaad in deze wereld te laten slagen, is dat goede mensen niets doen. En daarom is het zo essentieel dat we het noemen voor wat het is en dat we gerechtigheid zoeken voor die moedige mensen die hun leven hebben gegeven in de strijd voor een beter Iran.

.....

Machtsposities moeten verantwoordelijk worden gehouden voor wat er in 1988 is gebeurd en het falen van de internationale gemeenschap om dit het hoofd te bieden kan worden opgelost door de Verenigde Naties, de Europese Unie en gelijkgestemde vrienden en bondgenoten van het Iraanse volk om achter degenen aan te gaan die verantwoordelijk zijn, want als we er niet in slagen om achter hen aan te gaan, zullen ze alleen maar aangemoedigd worden om het opnieuw te doen.

En we weten hoe de Iraanse regering werkt. Zijn steun voor internationaal terrorisme in alle uithoeken van de wereld, afschuwelijk, zijn staat van dienst op het gebied van mensenrechten in Teheran en in het hele land, zijn nucleaire programma, zijn verschrikkelijke aanpak van zowel de economie als deze Covid-19-crisis; ze kunnen niet worden aangemoedigd. We moeten dit kwaad het hoofd bieden en het bestempelen voor wat het is: een genocide en een misdaad tegen de menselijkheid. En we mogen Raisi niet laten verschijnen op een internationaal forum waar hij niet verantwoordelijk wordt gehouden voor wat er in 1988 is gebeurd.

Ik was vooral getroffen toen ik hoorde over de moed die politieke gevangenen toonden toen ze de kans kregen om hun steun te verloochenen, de waarde die we allemaal delen, ze stonden standvastig, toonden grote moed en spraken zich uit en wilden niet verwerpen waar ze voor stonden, en we dezelfde moed moeten tonen bij het herdenken van hun opoffering en het bestrijden van straffeloosheid en het vechten voor verantwoordelijkheid. Ze hebben een hoge prijs betaald in de strijd voor vrijheid, en wij moeten hetzelfde doen. Ik geloof dat er hoop is voor het volk van Iran.

.....

Mensen zullen het zich herinneren, het Iraanse volk zal zich herinneren wanneer ze op een dag Vrijheid kregen, wie er bij hen stond, en, mevrouw Rajavi, ik ben zo trots om me bij Canadezen uit zoveel verschillende lagen van de bevolking aan te sluiten, zoveel verschillende politieke partijen om samen te komen om lid te worden u in uw strijd voor de waarden en agenda die u naar voren hebt gebracht. Laten we ons inzetten om Raisi te bestrijden.

laten we ons inzetten om de straffeloosheid te bestrijden en te strijden voor aansprakelijkheid, en laten we hopen dat we elkaar ooit allemaal in Teheran kunnen ontmoeten, waar het Iraanse volk zijn volledige potentieel kan bereiken en in een werkelijk welvarend vrij land kan leven. Heel erg bedankt dat ik aanwezig mocht zijn

Dr. Javad Ahmadi

Mijn zus, Ashraf Ahmadi, werd gearresteerd door de veiligheidstroepen van de sjah, gemarteld in de gevangenis en in 1979 vrijgelaten. Ze werd in 1981 opnieuw gearresteerd door het regime van de mullahs en overgebracht naar de Evin-gevangenis, waar ze op brute wijze werd gemarteld. Ze werd samen met andere gevangenen opgehangen in het bloedbad van 1988.

Nezam Mir Mohammadi, advocaat en voormalig politiek gevangene

Ik heb 18 maanden in de gevangnissen van het regime doorgebracht zonder proces. Voor mijn arrestatie zorgde ik als advocaat voor de rechtszaken van de MEK-leden die door het regime waren gearresteerd. In de Gohardasht-gevangenis was ik getuige van wrede martelingen.

Als advocaat is het mijn plicht om hulde te brengen aan al diegenen die hun leven hebben verloren en alle gevangenen die hun leven hebben opgeofferd. En ik dank iedereen die helpt om de daders ter verantwoording te roepen.

Iran: gezamenlijke brief van Nobelprijswinnaars aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties over het bloedbad van 1988

15 september 2021 - In een brief aan VN-secretaris-generaal Antonio Guterres betuigden 25 Nobelprijswinnaars hun solidariteit en medeleven met de familieleden en vrienden van de geëxecuteerden tijdens het bloedbad van de politieke gevangenen in Iran in 1988. De Nobelprijswinnaars “onderstrepen de noodzaak om een internationale commissie van de Verenigde Naties op te richten om deze enorme misdaad te onderzoeken.”

Ze citeerden verklaringen van Amnesty International en andere mensenrechtenorganisaties waarin stond dat “Ebrahim Raisi, de toenmalige plaatsvervangend aanklager van Teheran, deel uitmaakte van het driekoppige doodscmité in Teheran. Dit comité executeerde duizenden gevangenen die lid waren van de (... – de belangrijkste Iraanse oppositiebeweging) samen met enkele honderden gevangenen die verbonden waren met andere groepen in de gevangnissen van Evin en Gohardasht”.

De Nobelprijswinnaars schreven aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties: “Bij gebrek aan internationale verantwoording blijven genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran voortduren. Voorbeelden hiervan zijn de voortzetting van politieke executies en de moord op minstens 1.500 jonge demonstranten in november 2019. De pogingen van het regime om het lot van de slachtoffers voor hun families te verbergen, de aantallen van executies te minimaliseren en de banden van de slachtoffers met de (... – de belangrijkste Iraanse oppositiebeweging) te verbergen voegt alleen maar toe aan het strafblad van de mullahs.”

De volledige tekst van de brief:

Gezamenlijke brief van Nobelprijswinnaars
aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties
8 september 2021

Zijne Excellentie António Guterres
Secretaris-Generaal
De Verenigde Naties
New York, NY 10017

Excellentie,

Wij, de Nobelprijswinnaars die deze brief ondertekenen, herhalen op de 33e verjaardag van het bloedbad van politieke gevangenen in Iran onze solidariteit en sympathie met de familieleden en vrienden van de geëxecuteerden en ook met het Iraanse volk. We onderstrepen de noodzaak om een internationale commissie van de Verenigde Naties op te richten om deze enorme misdaad te onderzoeken.

Drieëndertig jaar geleden vaardigde Khomeini, de grondlegger van de religieuze dictatuur in Iran, een fatwa uit in zijn eigen handschrift, waarin stond: Alle gevangenen die loyaal zijn aan (.... – de belangrijkste Iraanse oppositiebeweging) worden beschouwd als Mohareb (iemand die oorlog voert tegen God), ongeacht het stadium van hun gevangenisstraf, en moeten worden geëxecuteerd.

Op basis van deze fatwa werden gedurende enkele weken 30.000 politieke gevangenen geëxecuteerd na twee of drie minuten te zijn verhoord door het zogenaamde Doodscommissie. Degenen die weigerden de MEK te veroordelen, werden onmiddellijk naar de executiezaal gestuurd. Meer dan 90% van de geëxecuteerden waren leden en aanhangers van de (.... – de belangrijkste Iraanse oppositiebeweging). Vanwege hun "immunitet" tegen berechting, bekleden leden van die comités, die de belangrijkste daders van het bloedbad waren, enkele van de hoogste posities in het Iraanse regime.

Het feit dat Ebrahim Raisi, de nieuwe president van Iran, een van de belangrijkste daders van dit bloedbad was, maakt de noodzaak voor de vorming van een internationale onderzoekscommissie nog groter. Volgens verschillende mensenrechtenautoriteiten, waaronder Amnesty International, de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten, en vooraanstaande internationale mensenrechtendeskundigen, en volgens een geluidsband van Ayatollah Montazeri, maakte de voormalige aangewezen opvolger van Khomeini, Ebrahim Raisi, de toenmalige plaatsvervangend aanklager van Teheran, deel uit van het vierkoppige Overlijdenscomité in Teheran. Dit comité executeerde duizenden gevangenen die lid waren van de (.... – de belangrijkste Iraanse oppositiebeweging) samen met enkele honderden gevangenen die aangesloten waren bij andere groepen in de gevangenis van Evin en Gohardasht.

De huidige Iraanse leiders, waaronder Ali Khamenei en Raisi, waren direct betrokken bij het bloedbad van 1988.

Bij gebrek aan internationale verantwoording blijven genocide en misdaden tegen de menselijkheid in Iran voortduren. Voorbeelden hiervan zijn de voortzetting van politieke executies en de moord op minstens 1.500 jonge demonstranten in november 2019. De pogingen van het regime om het lot van de slachtoffers voor hun families te verbergen, de aantallen van executies te minimaliseren en de banden van de slachtoffers met de .. te verbergen, voegen alleen maar toe aan het strafblad van de mullahs

- Professor Harvey Alter, Nobelprijs, Geneeskunde 2020, VS
- Professor Barry Barish, Nobelprijs, Natuurkunde 2017, VS
- Professor Georg Bednorz, Nobelprijs, Natuurkunde 1987, Duitsland
- Professor Thomas Cech, Nobelprijs, Scheikunde 1989, VS
- Professor Elias Corey, Nobelprijs, Scheikunde 1990, VS
- Professor Joachim Frank, Nobelprijs, Scheikunde 2017, VS
- Professor Sheldon Glashow, Nobelprijs, Natuurkunde, 1979, VS
- Professor Roger Guillemin, Nobelprijs, Geneeskunde 1977, VS
- Professor Dudley Herschbach, Nobelprijs, Scheikunde 1986, VS
- Professor John Lewis Hall, Nobelprijs, Natuurkunde 2005, VS
- Professor Oliver Hart, Nobelprijs, Economie 2016, VS
- Professor Alan Heeger, Nobelprijs, Scheikunde 2000, VS
- Professor Roald Hoffmann, Nobelprijs, Scheikunde 1981, VS
- Professor Robert Huber, Nobelprijs, Scheikunde, 1988, Duitsland
- Professor Roger Kornberg, Nobelprijs, Scheikunde 2006, VS
- Professor Fynn Kydland, Nobelprijs, Economie 2004, Noorwegen
- Professor John Mather, Nobelprijs, Natuurkunde 2006, VS
- Professor Paul Modrich, Nobelprijs, Scheikunde 2015, VS
- Professor John Polanyi, Nobelprijs, Scheikunde 1986, Canada
- Dhr. Jose Ramos-Horta, Nobelprijs, Vrede, 1996, Oost-Timor
- Professor Richard Roberts, Nobelprijs, Geneeskunde 1993, VS
- Professor Randy Schekman, Nobelprijs, Geneeskunde 2013, VS
- Professor Danny Shechtman, Nobelprijs, Scheikunde 2011, VS-Israël
- Professor Wole Soyinka, Nobelprijs, Literatuur 1986, Nigeria
- Professor David Wineland, Nobelprijs, Natuurkunde 2012, VS

Iran: Gezamenlijke brief van Nobelprijswinnaars aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties

8 juli 2021 - SMV :In een brief aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, Antonio Guterres, drukken 11 Nobelprijswinnaars hun diepe bezorgdheid uit over de nieuwe president van Iran, Ebrahim Raisi. De Nobelprijswinnaars noemen Raisi een misdadiger, die misdaden tegen de menselijkheid heeft begaan. Ze wijzen op verklaringen van Amnesty International en andere mensenrechtenorganisaties, waarin uiteen wordt gezet dat Raisi, als lid van “de Commissie des Doods”, verantwoordelijk is voor de terechtstelling van duizenden leden van de belangrijkste oppositie in Iran, gedurende de massamoord op politieke gevangenen van 1988. De Nobelprijswinnaars schreven aan de Secretaris-Generaal van de VN, “als een aanvulling op onze menselijke verantwoordelijkheid om de wetenschap te bevorderen en het leven in het algemeen te verbeteren, geloven we ook ten diepste dat het verdedigen van de mensenrechten in de gehele wereld onze plicht is. Daarom vragen we U een commissie in het leven te roepen, die de massamoord in de gevangenis in 1988 in Iran en Raisi’s rol bij het begaan van misdaden tegen de menselijkheid en tegen de internationale rechtsorde, te onderzoeken.”

De volledige tekst van de brief:

Uwe Excellentie Antonio Guterres
Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties
Waarde Secretaris-Generaal,

Wij, de Nobelprijswinnaars, die deze brief hebben ondertekend, willen onze diepe bezorgdheid uiten over de verklaringen, die Ebrahim Raisi, de nieuwe president van Iran, heeft afgelegd. Raisi’s verklaring als de volgende president van het regime in Iran, trok snel de internationale aandacht, omdat hij bekend staat als een misdadiger tegen de menselijkheid.

Amnesty International kondigde op 19 juni 2021 aan, dat in plaats van de macht over te nemen, hij onderzocht moet worden op misdaden tegen het internationale recht. In een rapport, verschenen in 2018, dat misdaden tegen de menselijkheid vastlegt in verband met de massamoorden in de gevangenis in 1988, zowel in het verleden, als het heden, wordt Raisi geïdentificeerd als lid van de “Commissie des Doods”, die de terechtstellingen uitvoerde van duizenden MEK leden van en van een aantal mensen, die behoorden tot andere politieke groeperingen, in gevangenis door het gehele land, tussen eind juli en begin september 1988.

De Internationale Federatie voor mensenrechten meldt dat Raisi een belangrijke rol vervulde bij de onderdrukking en bij de executie van demonstranten, na de controversiële presidentsverkiezingen in 2009.

Human Right Watch meldt: “Gedurende zijn rechterlijke carrière was Raisi betrokken bij een aantal van de meest afschuwelijke misdaden in de recente geschiedenis van Iran, die nader onderzocht moeten worden en verantwoording daarvoor afleggen is belangrijker dan zijn verkiezing tot een hoog ambt.”

Niet zo lang geleden, riepen 150 vroegere functionarissen van de VN en mensenrechten- en juridische experts op, om een Internationale Commissie in het leven te roepen om de massamoord te onderzoeken. De VN-onderzoeker van de mensenrechten in Iran, Javaid Rehman, riep in een interview met Reuters op 29 juni 2021 op, om een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar de aantijging van door de staat verordonneerde executies van duizenden politieke gevangenen in 1988 en de rol van de verkozen president Ebrahim Raisi daarin, als de door Teheran benoemde plaatsvervangende aanklager in die tijd.

Mijnheer de Secretaris-Generaal,

als een aanvulling op onze menselijke verantwoordelijkheid om de wetenschap te bevorderen en het leven in het algemeen te verbeteren, geloven we ook vanuit de diepte van ons hart, dat het verdedigen van de mensenrechten in de gehele wereld onze plicht is. Daarom vragen we U een commissie in het leven te roepen, die de massamoord in de gevangenschappen in 1988 in Iran en Raisi's rol bij het begaan van misdaden tegen de menselijkheid en tegen de internationale rechtsorde, te onderzoeken.

Als overheidsfunctionarissen, verantwoordelijk voor “verdwijningen” en buiten rechterlijke terechtstellingen in Iran, niet vervolgd en gestraft worden, dan zullen zij zonder enig gevolg zulke misdaden kunnen herhalen en anderen zullen die ook begaan, omdat zij geloven dat zij internationale regels zonder enige consequentie kunnen schenden.

Ondertekenaars:

- Professor Barry Barish, Nobelprijs, Natuurkunde 2017, VS
- Professor Elias Corey, Nobelprijs, Scheikunde 1990, VS
- Professor Jerome Friedman, Nobelprijs, Natuurkunde 1986, VS
- Professor Sheldon Glashow, Nobelprijs, Natuurkunde, 1979, VS
- Professor Dudley Herschbach, Nobelprijs, Scheikunde 1986, VS
- Professor Brian Kobilka, Nobelprijs, Scheikunde 2012, VS
- Professor John Mather, Nobelprijs, Natuurkunde, 2006, VS
- Professor John Polanyi, Nobelprijs, Scheikunde 1986, Canada
- Professor Richard Roberts, Nobelprijs, Geneeskunde 1993, VS
- Professor Randy Schekman, Nobelprijs, Geneeskunde 2013, VS
- Professor David Wineland, Nobelprijs, Natuurkunde 2012, VS

Exclusief : V.N.-deskundige steunt onderzoek naar Iraanse moorden in 1988, rol van Raisi

Samenvatting

Javaid Rehman, VN-deskundige voor Iran, uit kritiek op het verloop van de verkiezingen

Dringt aan op onafhankelijk onderzoek naar vermeende moord op duizenden in 1988

Zegt tegen Reuters dat onderzoek de rol van de verkozen president Raisi moet aantonen

Iran heeft nooit de massa-executies in de tijd van Khomeini erkend

GENÈVE, 29 juni 2021 (Reuters) - De VN-onderzoeker naar de mensenrechten in Iran heeft opgeroepen tot een onafhankelijk onderzoek naar de beschuldigingen van door de staat bevolen executies van duizenden politieke gevangenen in 1988 en de rol die de verkozen president Ebrahim Raisi daarbij heeft gespeeld als plaatsvervangend openbaar aanklager in Teheran.

Javaid Rehman zei maandag in een interview met Reuters dat zijn kantoor in de loop der jaren getuigenissen en bewijzen heeft verzameld. Hij was bereid deze te delen als de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties of een ander orgaan een onpartijdig onderzoek instelt.

Hij zei dat hij bezorgd was over berichten dat sommige "massagraven" worden vernietigd als onderdeel van een voortdurende doofpotoperatie.

"Ik denk dat het tijd is en dat het heel belangrijk is nu de heer Raisi de gekozen president is, dat we beginnen te onderzoeken wat er in 1988 is gebeurd en wat de rol van individuen is geweest," zei Rehman vanuit Londen, waar hij islamitisch recht en internationaal recht doceert.

Een onderzoek is in het belang van Iran en kan afsluiting brengen voor de families, zei hij, eraan toevoegend: "Anders moeten we ons ernstig zorgen maken over deze president en de rol, de gerapporteerde rol, die hij in het verleden heeft gespeeld bij deze executies."

Raisi's kantoor was niet bereikbaar voor commentaar. Het kantoor van de woordvoerder van de Iraanse rechterlijke macht was niet onmiddellijk beschikbaar voor commentaar. De Iraanse missies bij de Verenigde Naties in New York en Genève reageerden niet onmiddellijk op verzoeken om commentaar.

Raisi, een rechter van de harde lijn, staat onder sancties van de VS wegens een verleden dat volgens de Verenigde Staten en activisten zijn betrokkenheid omvat als een van de vier rechters die toezicht hielden op de moorden van 1988. Amnesty International heeft het aantal geëxecuteerden op zo'n 5.000 geschat, en zei in een rapport uit 2018 dat "het werkelijke aantal hoger zou kunnen liggen".

Toen Raisi werd gevraagd naar beschuldigingen dat hij betrokken was bij de moorden, vertelde hij de verslaggevers: "Als een rechter, een aanklager de veiligheid van het volk heeft verdedigd, moet hij worden geprezen [...] Ik ben er trots op dat ik de mensenrechten heb verdedigd in elke functie die ik tot nu toe heb bekleed."

Rehman zei: "We hebben contact opgenomen met de Islamitische Republiek Iran omdat we vrezen dat er opnieuw een beleid wordt gevoerd om de graven te vernietigen of dat er mogelijk activiteiten worden ontplooid om bewijsmateriaal van massagraven te vernietigen.

"Ik zal campagne voeren om recht te doen geschieden," voegde hij eraan toe.

ARRESTATIES, INTIMIDATIE

Raisi, die deze maand de overwinning behaalde in een verkiezing die werd gekenmerkt door apathie van de kiezers over economische ontberingen en politieke beperkingen, volgt op 3 augustus Hassan Rouhani op.

Rehman hekelde wat hij noemde "doelbewuste en manipulatieve strategieën om gematigde kandidaten uit te sluiten en om het succes van een bepaalde kandidaat te verzekeren".

"Er waren arrestaties, journalisten mochten geen specifieke vragen stellen over de achtergrond van presidentskandidaat Raisi en er was sprake van intimidatie als er vragen werden gesteld over zijn vroegere rol en achtergrond.

Iran heeft nooit toegegeven dat er massa-executies hebben plaatsgevonden onder Ayatollah Ruhollah Khomeini, de revolutionaire leider die in 1989 overleed.

"De schaal van de executies, waarover we horen, impliceert dat ze onderdeel waren van een beleid dat werd gevoerd [...] Het was niet slechts één persoon," zei Rehman.

Hij zei dat er ook "geen behoorlijk onderzoek" was geweest naar het doden van demonstranten in november 2019, de bloedigste politieke onrust sinds de islamitische revolutie van 1979.

[...] daarvoor is niemand verantwoordelijk gehouden en er is geen compensatie," zei hij.

"Er is een wijdverspreide en systematische straffeloosheid in het land voor grove schendingen van de mensenrechten, zowel historisch in het verleden als in het heden."

Online Conferentie: De massamoord van 1988 als een duidelijk geval van misdaden tegen de menselijkheid

In een online conferentie op donderdag 24 juni 2021 hebben mensenrechtenexperts en juristen zich uitgesproken over de gevolgen van het feit dat Ebrahim Raisi president van het Iraanse regime is geworden, en over de rol die de internationale gemeenschap moet spelen om de autoriteiten van het regime ter verantwoording te roepen voor hun misdaden.

De uitkomst van de schijnverkiezingen van 18 juni in Iran was de keuze van Raisi als de volgende

president van het regime. De internationale gemeenschap reageerde verontwaardigd, vooral vanwege de directe rol van Raisi in de massamoord op meer dan 30.000 politieke gevangenen in het land in de zomer van 1988.

Raisi was lid van de vier man sterke "doodscomités" die in heel Iran het lot van gevangenen moesten bepalen in schertsprocessen die slechts enkele minuten duurden. Deze "processen" maakten deel uit van een nationaal proces dat noch eerlijk noch vrij was, en het best in één woord kan worden omschreven als een aanfluiting.

De verkiezingen van het regime werden ook geboycot door de overgrote meerderheid van het Iraanse volk. Verslagen van meer dan 1.200 waarnemers, ondersteund door meer dan 3.500 videoclips uit 400 steden, bevestigen dat minder dan tien procent van de kiesgerechtigde Iraanse kiezers daadwerkelijk zijn stem uitbracht. Het Iraanse volk heeft glashelder gemaakt dat het niets minder wil dan een verandering van regime in Iran door het volk van Iran.

Geoffrey Robertson, QC¹, is mensenrechtenadvocaat, academicus en auteur. Robertson was rechter in hoger beroep bij de VN en van 2002 tot 2007 voorzitter van het oorlogstribunaal in Sierra Leone.

Dit was inderdaad een van de grootste misdaden tegen de menselijkheid, zeker de ergste die sinds de Tweede

Wereldoorlog tegen gevangenen is begaan. Deze schertsrechtbanken waren niet eens rechtbanken. Raisi was een van de sleutelfiguren van deze processen. Hij was toen 28 jaar en plaatsvervangend openbare aanklager van Teheran. Het was gewoon een instantie die mensen naar de galg dirigeerde als ze niet bereid waren hun oppositie af te zweren. Raisi's schuld is niet alleen publiekelijk bekend. Hij heeft toegegeven dat

¹ QC = Queen's Counsel = titel van een advocaat van hogere rang in het VK.

hij lid was van het doodscomit . Dit is niet alleen een misdaad tegen de menselijkheid, maar misschien zelfs een genocide. Dit was een onwettige uitoefening van de staatsmacht.

De Verenigde Naties hebben hier een slecht geweten over. Amnesty International waarschuwde destijds voor de massamoord, maar de VN kneep een oogje dicht. De rapporteur voor Iran was een naïve diplomaat die de beschuldigingen jarenlang niet heeft doorgezet. De VN heeft de plicht een behoorlijk onderzoek in te stellen naar deze barbaarse daden in 1988. De VN zal moeten worstelen met het feit dat een van haar leden wordt geleid door een internationale misdadiger. Diplomaten zullen voorzichtig moeten zijn. Zij mogen nooit de bebloede handen van deze misdadiger schudden. Zijn aanwezigheid in elk internationaal forum zal dat forum schade berokkenen. Hij vormt een probleem dat eerst door de VN moet worden aangepakt. Zij moeten teruggaan en de gebeurtenissen van 1988, de leugens van de Iraanse vertegenwoordiger en de rol van Raisi in een van de ergste misdaden tegen de menselijkheid sinds de oorlog, opnieuw onderzoeken.

Nick Fluke is een vooraanstaand advocaat en emeritus-voorzitter van het Rechtskundig Genootschap van Engeland en Wales, waarvan hij 16 jaar lid is geweest.

Raisi heeft officieel verklaard dat hij trots is op zijn rol in de afslachting van politieke gevangenen. Dit moet voor ons allen een waarschuwing zijn. We mogen niet zwijgen.

Ik begrijp dat dit een leider is die – naar ik hoop – gemeden zal worden. Er zal een gebrek aan geloofwaardigheid zijn voor alles wat hij zegt. Toen hij zijn kandidatuur aankondigde beloofde hij armoede, corruptie en discriminatie te bestrijden. Hoe rijm je dat met zijn verleden? Hij kan geen kampioen tegen corruptie zijn. Het is interessant dat dissidenten de kiezers opriepen om de verkiezingen te boycotten. Hij won de verkiezingen zelfs met een zeer lage opkomst.

Kun je een gevangene die al berecht is, opnieuw berechten? Dit waren gevangenen die al in hechtenis waren van de staat. Daar is een groot juridisch probleem mee. Het lijkt erop dat het doodscomit  gewoon een zuiveringsoperatie uitvoerde tegen mensen die hun stem tegen het regime verheven. Iran heeft het op één na hoogste aantal executies, na China.

Iemand die zowel een geestelijke, een politicus, als een door de staat gefinancierde rechter is, is zeer moeilijk te verdrijven. Ik weet dat er grote bezorgdheid is over wat er binnen dit regime gebeurt.

Taher Boumedra, internationaal mensenrechtenadvocaat en coördinator van "Gerechtigheid voor de Slachtoffers van de Massamoord op Politieke Gevangenen in Iran in 1988 (JVMI)

Van nu af aan moeten de staten en de organisatie voor de mensenrechten van de VN ophouden Iran op te roepen om het bloedbad van 1988 te onderzoeken. Wij moeten oproepen tot een onafhankelijk internationaal onderzoek naar het bloedbad van 1988.

Hoe zit het met Ebrahim Raisi? Hij heeft een sleutelrol gespeeld in het bloedbad van 1988. Hij was plaatsvervangend procureur-generaal van Teheran en lid van het doodscomit . In 2017 stond Hassan Rouhani tijdens de verkiezingscampagne tegenover Raisi en zei tegen hem: "Je weet niets [...] het enige wat je weet is hoe je moet martelen en executeren." In de recente campagne gaf Raisi zijn rol bij de massa-executies toe en zei dat hij als rechter of aanklager de rechten van de samenleving moet verdedigen. Dit is een manier om zijn rol in het bloedbad van 1988 te rechtvaardigen.

In deze situatie sluit JVMI zich aan bij Amnesty International en roepen wij op Ebrahim Raisi te onderzoeken op zijn rol in vroegere en huidige misdaden tegen de menselijkheid en hem voor de internationale tribunalen te berechten. Staatshoofden kunnen immuniteit claimen. Maar we gaan niet wachten tot de immuniteit van Raisi is opgeheven om in actie te komen. We gaan in actie komen en deze situatie voorleggen aan het Britse systeem. Het zal onder advocaten worden besproken. Wat JVMI betreft heb ik de procedures die ik moet volgen. Het is moeilijk als het om staatshoofden gaat, maar voor degenen die geen staatshoofd zijn staat de Britse justitie extraterritoriale processen toe. Als het om Raisi gaat, zullen dit soort klachten hem het leven moeilijk maken. Hij zal moeten onderhandelen over zijn immuniteit als hij wil reizen. Het bewijs ligt klaar. Allereerst zijn er bekentenissen van de aanklagers zelf. En JVMI heeft veel andere documenten.

Wij zijn ervan overtuigd dat Raisi geen staat moet leiden of president moet worden. Hij hoort thuis in de Evin gevangenis of in de detentiefaciliteit in Den Haag.

Ambassadeur Lincoln Bloomfield Jr. is oud-voorzitter van het Stimson Center. Dhr. Bloomfield is ook onderminister geweest van zowel Buitenlandse Zaken als Defensie.

Welke vragen werpt het presidentschap van Raisi op voor de internationale gemeenschap? Welk beleid moeten regeringen volgen nu er geen toenadering tot de moellahs in het verschiets ligt? Wat moet de toekomst zijn van Iran als staat in de internationale gemeenschap?

Mijn boodschap is dat dit geen nieuwe vragen zijn. Ze zijn al jaren relevant. Het Westen heeft verzuimd de realiteit onder ogen te zien. Laten we duidelijk zijn. De stichter van het regime, Ayatollah Khomeini, en zijn opvolger, Ayatollah Khamenei, zijn beiden grote schenders van de mensenrechten.

In de 43 jaar sinds de revolutie heeft Khomeini de religieuze dictatuur gesticht en vervolgens zijn taak overgedragen aan Ali Khamenei. Khamenei had geen religieuze geloofsbrieven maar was betrouwbaar om het regime aan de macht te houden. En nu is Raisi nog betrouwbaarder om andersdenkenden hard aan te pakken. Maar sinds 2017, onder de zogenaamd gematigde president Rouhani, heeft Raisi mensen in de gevangenis gezet. Raisi heeft zijn rol sinds het bloedbad van 1988 voor onze ogen voortgezet. Dit regime probeert ten koste van de legitimiteit aan de macht te blijven.

De Iran-watchers in Washington zijn erg in de war. Zij denken dat het presidentschap van Raisi zal leiden tot een snelle terugkeer naar het nucleaire akkoord. Ze hebben in een illusie geleefd. Je ziet nu een relatief jonge apparatsjik president worden en zich klaarmaken om de volgende opperste leider te worden. Dit is een man die er alleen maar is om een dictatoriaal religieus regime in stand te houden. De westerse media hebben zich er toe beperkt om te zeggen dat dit een verandering is en dat dit een ultraconservatieve president is. Maar waar was de keuze in deze verkiezing?

We hebben twee vragen. Ten eerste, wat moet de wereld met Ebrahim Raisi? En ten tweede, wat doen wij met een vijandige en destructieve Islamitische Republiek? Het gaat niet alleen om Raisi. Zijn verkiezing heeft de negatieve trend alleen maar verduidelijkt.

Reza Fallahi is een voormalig politiek gevangene die in Londen woont.

Ik werd in september 1981 gearresteerd omdat ik het Iraanse verzet steunde en werd in 1991 vrijgelaten. Ik ben een van de weinige overlevenden van het bloedbad, waarvoor de planning eind 1987, begin 1988 begon. Ik herinner mij dat, toen het Iraanse regime de resolutie van 1988 in de Verenigde Naties aanvaardde, een hoge ambtenaar zei dat het lot van de politieke gevangenen spoedig zal worden herzien.

Het eigenlijke vervolgingsproces begon in juli 1988 voor gevangenen in wat zij "de rode categorie" noemden. Geen van de gedagvaarde gevangenen keerde terug. Ebrahim Raisi toonde zich bijzonder vijandig tegenover mij en mijn celgenoten. Zij vroegen vanwege het lidmaatschap van welke politieke organisatie wij gearresteerd waren, of wij in de Islamitische Republiek geloofden, of wij bereid waren tot bekering, enz. In totaal overleefden slechts 12 mensen in onze afdeling.

Als voormalig politiek gevangene maak ik mij zorgen over een herhaling van de gebeurtenissen van de zomer van 1988. Om te voorkomen dat het regime nog een bloedbad aanricht, moet de internationale gemeenschap, met name de Verenigde Naties, een einde maken aan de cultuur van straffeloosheid en een onafhankelijk onderzoek instellen naar het bloedbad en mensen als Raisi ter verantwoording roepen. Raisi is president geworden door zijn onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Khamenei en zijn neiging om straffeloos te moorden en de dissidenten te onderdrukken.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om aan te kondigen dat ik een van de personen ben die in het Verenigd Koninkrijk een klacht tegen Raisi zullen indienen. Ik kan u verzekeren dat wij onze juridische inspanningen zullen voortzetten totdat hij voor het gerecht is gebracht.

De internationale gemeenschap moet het Iraanse volk beloven dat zij achter zijn fundamentele aspiraties staat en dat de wereld vandaag geen veilige plaats is voor de moordenaars van politieke gevangenen en het lijdende volk. De internationale gemeenschap staat vandaag voor een grote test, en het Iraanse volk wacht met spanning af wat de internationale gemeenschap zal doen tegen een wrede en onmenselijke moordenaar. Zullen de westerse landen en de Verenigde Naties zwijgen, zoals zij deden tijdens het bloedbad van 1988? Of zullen de misdadigers deze keer vastberaden worden aangepakt en zullen zij moeten boeten voor hun misdaden tegen de menselijkheid.

Zweeds rechtbank proces tegen Hamid Noury verplaatst naar Albanië,

10 november 2021 - Zoals nooit eerder gebeurd is het Zweedse proces tegen Hamid Noury, een van de daders van het bloedbad van 1988 in Iran, verplaatst naar de provincie Durrës, in Albanië, voor tien dagen om de belangrijkste getuigen van de moorden te horen.

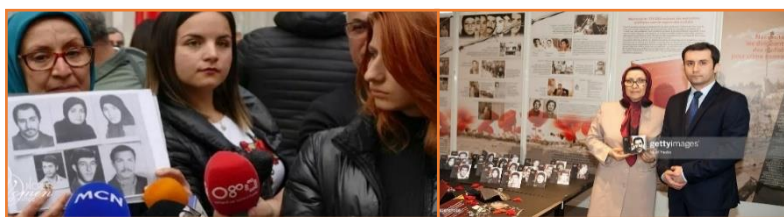
De getuigen zijn voormalige politieke gevangenen en leden van de belangrijkste Iraanse oppositie die in Ashraf 3 in Albanië wonen.

Alle zes de rechters, twee aanklagers, de vertalers en de advocaat van Noury zijn naar Albanië afgereisd.

De rechtszittingen in het proces tegen Hamid Noury vinden plaats van 10 tot 19 november 2021.

De rechtbank begon de procedure op woensdag 10 november 2021 met de getuigenis van Mohammad Zand, een ...politiek gevangene gedurende 11 jaar, van 1980 tot 1991. Zijn broer was een van de slachtoffers van het bloedbad in de zomer van 1988.

Voormalige politieke gevangenen, waaronder vrouwen, houden een persconferentie

Gelijktijdig met de eerste rechtszitting in Durrës hielden verschillende eisers en voormalige politieke gevangenen een persconferentie buiten het gerechtsgebouw.

Ze hadden interviews met Albanese en internationale media.

Farideh Goudarzi toont foto's van haar broer en andere slachtoffers aan de verslaggevers

Mohammad Zand getuigt tijdens proces tegen Hamid Noury

In zijn getuigenis voor de rechtbank zei Mohammad Zand: "Mijn broer (Reza Zand) was 21 en student technologie. Hij en zijn vriend, Parviz Sharifi, werden in september 1981 gearresteerd. Parviz werd veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf en Reza kreeg tien jaar, maar ze werden allebei in 1988 geëxecuteerd.

"Voor zijn executie hadden we bezoek met onze moeder. Hij zei tegen haar: 'Je zult me niet meer zien. Het regime laat ons er niet uit.'

"Op 30 juli liep een revolutionaire bewaker de afdeling binnen en riep de namen van acht mensen, waaronder Reza.

“Enkele dagen later belden ze mijn vader en zeiden dat hij naar Evin moest komen met Reza’s geboorteakte. Hij nam de geboorteakte niet mee. Daar gaven ze hem een tas, een overhemd en een horloge. Reza had zijn horloge verpletterd zodat het om 2 uur zou stoppen om de tijd aan te geven waarop hij werd geëxecuteerd.

"Mijn vader vroeg: 'Waarom heb je mijn zoon geëxecuteerd? Ik zal je zijn geboorteakte niet geven!' Omdat ze dat zeiden, blinddoekten ze mijn vader en namen hem mee naar binnen. Om hem bang te maken, namen ze mijn vader drie keer mee voor schijnexecutie. Mijn vader zei tegen hen: 'Dood me. Ik sluit me aan bij mijn zoon!'"

Mohammad Zand (midden) geflankeerd door zijn advocaat, Kenneth Lewis, en andere voormalige politieke gevangenen en families buiten de rechtbank van Durrës.

Wie is Hamid Noury?

Hamid Noury, 60, staat sinds 10 augustus 2021 terecht voor het Hof van Stockholm. Zijn verschillende aanklachten omvatten moord, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden. Hij was assistent van de plaatsvervangend aanklager van de Gohardasht-gevangenis in Karaj, ten westen van Teheran. De Zweedse rechterlijke macht arresteerde hem in november 2019, toen hij naar Zweden reisde om zijn familie te bezoeken.

Oproep tot gerechtigheid voor slachtoffers van het bloedbad van 1988

Het klerikale regime executeerde in de zomer van 1988 meer dan 30.000 politieke gevangenen tijdens een bloedbad, dat eind juli begon en enkele maanden duurde in gevangenissen in het hele land. De gevangenen werden geëxecuteerd na summiere processen die slechts een paar minuten duurden. De meeste slachtoffers werden in het geheim begraven in massagraven. Meer dan 90% was lid of aanhanger van de belangrijkste Iraanse oppositie.

Het kerkelijk regime heeft het bloedbad nooit toegegeven en de daders zijn ongestraft aan de macht gebleven.

Het proces tegen Hamid Noury is erg belangrijk, vooral omdat de zittende president van het regime, Ebrahim Raisi, een van de vier leden van de Doden Comité in Teheran was. Hij beval de executies van duizenden gevangenen. Alle leiders en functionarissen van het klerikale regime zijn betrokken geweest bij het bloedbad van 1988.

Stockholm: Strafproces wegens misdrijven naar internationaal recht in Iran

Het lopende strafproces in Stockholm tegen een functionaris van het Iraanse regime wegens de massamoord op gevangenen vestigt de aandacht van het publiek op de ernstige misdaden die de dictatuur in Teheran volgens het internationale recht heeft begaan.

In Stockholm gaat het strafproces tegen de Iraanse regeringsfunctionaris Hamid Nouri verder en worden de getuigen ondervraagd. De Zweedse aanklager beschuldigt de verdachte ervan betrokken te zijn geweest bij de massa-executies van 1988, die aan

duizenden politieke gevangenen in Iran het leven hebben gekost. De beschuldigde was een assistent van het zogenaamde "doodscomité" dat besloot tot de massa-executies in de Gohardasht-gevangenis bij Teheran in 1988. Na een uitgebreid onderzoek wordt hij beschuldigd van de moord met voorbedachten rade op honderden politieke gevangenen. Nouri werd in november 2019 op de luchthaven van Stockholm gearresteerd toen hij vanuit Iran het land binnenkwam. Hij zit sindsdien in voorlopige hechtenis.

Voor het gerechtsgebouw in Stockholm: overlevenden van de massa-executies in Iran en familieleden van de slachtoffers eisen gerechtigheid.

Het proces in Stockholm wordt een van de meest omvangrijke Zweedse strafprocessen met ongeveer 100 procesdagen en zal naar verwachting tot april 2022 duren. Bijna 70 gezamenlijke eisers en getuigen uit verschillende landen in Europa en Noord-Amerika zijn gedagvaard, onder wie veel voormalige gevangenen van de Gohardasht-gevangenis.

Het openbaar ministerie rechtvaardigt de bevoegdheid van de Zweedse rechterlijke macht met het beginsel van het wereldrecht. Het is de eerste keer dat de internationale gemeenschap een functionaris van het Iraanse regime ter verantwoording roept voor het bloedbad van 1988.

Mensenrechtenactivisten voeren campagne voor andere landen om het voorbeeld van Zweden te volgen en andere functionarissen van het Iraanse regime te vervolgen voor hun misdaden volgens het internationaal recht.

Op 02.10.2021 berichtte de WESER-KURIER in haar online-editie over het proces. Dit zijn uittreksels uit het [verslag](#):

Stockholm: Het Iraanse regime in de beklaagdenbank
Sinds begin augustus is in Stockholm een spectaculair proces aan de gang tegen een folteraar uit Iran. Indirect staat het regime in Teheran echter in de beklaagdenbank, zegt Birgit Svensson.
door Birgit Svensson

Het is een soortgelijk baanbrekend proces als dat tegen een beul van de Syrische geheime dienst in Koblenz - en het vindt momenteel plaats in Zweden.

Toen de Iraanse Hamid Noury begin augustus in

Stockholm voor het eerst door de rechtbank werd berecht, ontkiemde er een grote hoop: In de toekomst mogen folteraars en misdadigers tegen de menselijkheid nergens meer ongestraft blijven. Noury werd twee jaar geleden gearresteerd toen hij probeerde Zweden binnen te komen om familie te bezoeken. Hij wordt

beschuldigd van het begaan van oorlogsmisdaden tijdens de laatste fase van de oorlog tussen Iran en Irak in de jaren tachtig. Hij zou onder meer een leidende rol hebben gespeeld bij de moord op meer dan 5.000 politieke gevangenen in de Iraanse Gohardasht-gevangenis in 1988. Het vonnis wordt in april volgend jaar verwacht.

"Zweden durft iets te doen", zeggen ze in diplomatieke kringen in Stockholm, "de Zweden hebben moed". Omdat de heersers in Teheran alles zouden doen om het proces te beïnvloeden; om te voorkomen dat de achtergrond van de daden aan het licht komt. Want met Hamid Noury zit ook de nieuwe Iraanse president Ebrahim Raisi in de beklagdenbank in Stockholm - zij het bij verstek.

Hij wordt in verband gebracht met de donkerste momenten in de recente geschiedenis van de islamitische Staat Gods, toen in de zomer van 1988 duizenden oppositieleiden werden geëxecuteerd op bevel van de revolutionaire leider Ayatollah Khomeini. De beul en uitvoerder van de zuiveringen was Ebrahim Raisi. Hij besliste over leven en dood. Hoeveel bloed er op zijn vingers zit is nog onduidelijk. Maar het proces belooft hier wat licht op te werpen. En bovenal vestigt het de aandacht van het publiek op het misdadige regime en zijn wreedheden, die tot op de dag van vandaag voortduren. Want de nieuwe regering van Iran, die sinds augustus aan de macht is, is een gruwelkabinet van hardliners. (...)

Voormalig politiek gevangene doet verslag van foltering in Iran

18 september 2021 - Mostafa Naderi is een van de overlevenden van het bloedbad in de gevangnissen in 1988. Hij zat bijna 11 jaar in politieke gevangenschap en doet een beroep op de wereldgemeenschap om doeltreffend op te treden om een einde te maken aan de wreedheden waaraan gevangenen in Iran worden blootgesteld.

Voormalig politiek gevangene Mostafa Naderi (foto) is betrokken bij de internationale campagne om de wereldgemeenschap strafrechtelijke stappen te laten ondernemen tegen functionarissen van het regime in Teheran die misdaden hebben begaan volgens het internationaal recht. Een van deze misdaden is de massale executie in 1988 van duizenden politieke gevangenen in Iran. Onder de verantwoordelijken voor de executies in die tijd is de huidige president van het regime, Ebrahim Raisi.

Mostafa Naderi, die nu in ballingschap in Europa leeft, is een van de overlevenden van het gevangenisbloedbad van 1988. Hij zat bijna 11 jaar in politieke gevangenschap en wijst erop dat de wreedheden waarvan hij toen getuige was, tot op de dag van vandaag voortduren in Iraanse gevangnissen. De wereldgemeenschap moet hiertegen doeltreffend optreden, zegt hij. Onlangs nog werden beelden van bewakingscamera's in de Evin-gevangenis in Teheran openbaar gemaakt, waarop wrede mishandeling van gevangenen te zien is.

In de Britse internetkrant INDEPENDENT beschreef Naderi de martelingen waaraan hij in de Evin-gevangenis werd onderworpen. Hij meldt onder meer dat gevangenen herhaaldelijk werden geblinddoekt, zelfs wanneer zij werden ondervraagd of gefolterd. Geblinddoekt mishandeld worden verergert de angst en paniek van de gevangenen. Deze methode werd opzettelijk gebruikt om het verzet van de gevangenen te

breken. De gevangenen, zei Naderi, werden geslagen met dikke kabels die de huid scheurden. Hij was er getuige van dat gevangenen bijna doodgemarteld en vervolgens geëxecuteerd werden.

Eindeloze marteling in eenzame opsluiting

Een andere methode om de gevangenen te breken is eenzame opsluiting voor lange perioden. Naderi meldt: "Wij politieke gevangenen hebben altijd geprobeerd om met elkaar in contact te blijven. Maar de bewakers bestraffen elk contact. Zelfs als we ons om gemartelde medegevangenen bekommerden werden we met zware gevolgen bedreigd. Ik werd eerst drie jaar in eenzame opsluiting gehouden en daarna nog eens twee jaar. Tijdens zulke eindeloze perioden van isolement vervagen de herinneringen aan alles en iedereen van wie je houdt en voel je je helemaal alleen en leeg.

...

Toen het isolement ondraaglijk voor me werd schopte ik tegen de celdeur en maakte lawaai. Ik wist dat de bewakers me dan zouden komen halen om me met slaag te straffen. Maar de afranselingen waren voor mij een redding uit het isolement. De lichamelijke pijn, de behandeling door de gevangenisarts en het bezig zijn met wondverbanden waren beter dan de geestelijke marteling in de eindeloze afzondering".

Schijnexecuties

Naderi doet ook verslag van een schijnexecutie waaraan hij samen met andere gevangenen werd onderworpen: "Ik was 17 jaar oud toen ik voor het eerst werd ondervraagd, maar ik weigerde om informatie over mijn vrienden te onthullen. De bewakers vertelden me toen dat ik zou worden geëxecuteerd en gaven me een stuk papier waarop ik mijn testament moest schrijven. Ik weigerde. Op een nacht werd ik met vier andere gevangenen, geboeid en geblinddoekt, naar een plaats binnen het gevangeniscomplex gebracht. ... We werden tegen een muur gezet en hoorden het bevel om te schieten. Het lawaai van de kogels die tegen de muur boven ons hoofd schoten was verschrikkelijk.

We waren op het ergste voorbereid en we vielen eigenlijk allemaal op de grond. ... Ik dacht dat dat het einde was, maar toen hoorde ik de bewakers lachen en ons beschimpen. ... Het was een schijnexecutie en we leefden allemaal nog, als je het zo wilt noemen. We werden teruggebracht naar onze cellen, maar de schok had ons allemaal lichamelijk of geestelijk ziek gemaakt. Ik leed aan een niet aflatend beven, en een van mijn medegevangenen werd bijna blind. Een andere vriend van mij kon zijn arm niet meer bewegen en was gedeeltelijk verlamd. Later hoorden we dat hij een beroerte had gehad."

vooraanstaande juristen hebben het bloedbad van 1988 beschreven als een 'genocide'. Het bloedbad wordt ook erkend als de ergste misdaad tegen de menselijkheid sinds de Tweede Wereldoorlog.

In zijn eerste persconferentie na zijn aantreden verdedigde Ebrahim Raisi zijn rol in het bloedbad van 1988.

Gevangen in Iran: Mahmoud was in de hel

26 augustus 2021 - De Iraanse Mahmoud Royaei, die in ballingschap leeft, overleefde de massa-executies van duizenden politieke gevangenen in Iran in 1988. In de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung deed hij verslag van zijn beproeving en de betrokkenheid van de nieuwe regimepresident Ebrahim Raisi bij de executies.

Mahmoud Royaei voor een foto van de beruchte Evin-gevangenis in Teheran.

Hieronder volgen uittreksels uit een artikel van Clemens Zavorsky van 24 augustus:

"Mahmoud Royaei's stem is stevig. Je kan zien dat hij het verhaal al vele malen verteld heeft. Hij wil het vaak vertellen. Omdat de wereld moet weten wat er in de Iraanse gevangenissen is gebeurd. "Ik heb daar veel vrienden verloren," zegt Mahmoud in een interview met de "Krone". Ebrahim Raisi, de nieuwe president van Iran, is de schuldige.

Hij was in de hel. En heeft soms een slecht geweten dat hij eraan ontsnapt is. In 1981, op 18-jarige leeftijd, werd Mahmoud gearresteerd door de Revolutionaire Garde. Hij had folders verspreid van de Volksmoedjahedien, de seculiere oppositiebeweging tegen het islamitische Ayatollah-regime in Iran. Mahmoud werd gemarteld.

"Ze bonden me vast aan een bed en sloegen me met kabels. Sommige dikker, sommige dunner. Sommige veroorzaakten blauwe plekken en bloeditstortingen, andere lange wonden, van boven naar beneden. En dan weer helemaal opnieuw. Meerdere keren per dag." Ze hebben zijn haar geschoren. Overal. En dwongen hem later, het op te eten. "Dus je beseft dat we hier niet in een hotel zijn, zeiden ze tegen me," zegt Mahmoud cynisch.

Daar, in de gevangenis, in 1988, ontmoette Mahmoud de persoon die nu president van Iran is: Ebrahim Raisi, als een van de rechters van de zogenaamde doodscmité's. "Hij kwam binnen en staarde ons die hier zaten aan. En hij noteerde gegevens over ieder van ons. Hij maakte ons duidelijk dat hij niet in dezelfde kamer met ons wilde zijn. Hij schold ons uit, schreeuwde in het rond," vertelt Mahmoud. "Hij toonde geen genade. Met niemand." De meesten werden de dood ingestuurd. Meer dan 30.000 tegenstanders van het regime werden tijdens het bloedbad van 1988 door doodscmité's ter dood veroordeeld.

Mahmoud had ook moeten sterven. "Dus werden we voor de rechters gebracht. Ze lazen de aanklacht voor. Ik probeerde mezelf te verdedigen, maar er werd tegen me geschreeuwd dat ik mijn mond moest houden." Uiteindelijk werd Mahmoud gevraagd slechts één vraag te beantwoorden: "Geeft u een tv-interview waarin u uw vrienden verraad?" Mahmoud antwoordde, "Ik heb niets gedaan." De rechter herhaalde de vraag en zei, "Ofwel TV interview of executie." Mahmoud dacht erover na. Maar hij wilde zijn vrienden niet verraden, "Ik heb niets te zeggen." De rechter gooide hem eruit.

Mahmoud was klaar met leven. Zijn familie was dat niet. Zijn ouders deden alles om zijn leven te redden. Zo bleef Mahmoud de beul bespaard. Na tien jaar werd hij vrijgelaten. Zijn ouders hadden een hypotheek op hun huis genomen en moesten 100.000 dollar borgtocht betalen. Als Mahmoud weer politiek actief zou worden of het land zou verlaten, zou het geld in beslag worden genomen. Een familielid moest er voor

In Raisi's kabinet zitten ook veel ministers die bij de Revolutionaire Garde hebben gediend. De meesten staan op de Amerikaanse en Europese sanctielijst wegens misdaden tegen de menselijkheid. Ook Raisi zelf. Het feit dat tal van staatspresidenten - waaronder Alexander Van der Bellen van Oostenrijk - hem feliciteerden met zijn verkiezingsoverwinning ontzette Mahmoud: "Velen wisten aanvankelijk misschien niet dat hij voor ons het symbool is van marteling en moord". Maar toen Amnesty International de aandacht vestigde op het verleden van Raisi, had Mahmoud een heroverweging verwacht. Hij zal nooit zwijgen, zo zegt hij. De wereld moet weten over de misdaden. Dit is waar hij voor vecht. Dit is waar hij voor overleefde."

Wegens massa-executies in Iran: proces tegen ambtenaar van regime in Teheran is begonnen in Zweden

12 augustus 2021 - Historisch proces: Voor het eerst moet een ambtenaar van het Iraanse regime terechtstaan voor de massamoord op politieke gevangenen.

Mensenrechtenactivisten eisen dat de nieuwe president van het regime, Raisi, ook strafrechtelijk wordt vervolgd voor mensenrechtenschendingen.

Op 10 augustus is in Stockholm het proces begonnen tegen de Iraanse regeringsfunctionaris Hamid Nouri. Het

Zweedse openbaar ministerie beschuldigt hem ervan betrokken te zijn geweest bij de massa-executies van duizenden politieke gevangenen in Iran in de zomer van 1988. Openbare aanklager Kristina Lindhoff Carleson zei dat de aanklacht tegen de 60-jarige een belangrijk signaal was dat zelfs volkenrechtelijke misdrijven die ver terug en buiten het land zijn begaan, in Zweden kunnen worden vervolgd. Nouri werd in november 2019 op de luchthaven van Stockholm gearresteerd toen hij vanuit Iran het land binnenkwam. Sindsdien zit hij in voorlopige hechtenis.

Voor het gerechtsgebouw in Stockholm: nabestaanden van de slachtoffers van de massa-executies van 1988 eisen gerechtigheid.

Het openbaar ministerie rechtvaardigt de bevoegdheid van de Zweedse rechterlijke macht op basis van het beginsel van universele rechtsmacht, dat ook wel wordt aangeduid als het "beginsel van universele bevoegdheid". Op basis van dit beginsel kunnen ernstige mensenrechtendelicten overal ter wereld worden vervolgd, ongeacht op wiens grondgebied de feiten zijn gepleegd en ongeacht de nationaliteit van de daders of de slachtoffers. Het beginsel van universele rechtsmacht geldt voor misdrijven die volgens het internationaal strafrecht strafbaar zijn, waaronder genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven.

Internationale campagne: stel regime Teheran verantwoordelijk voor misdaden volgens internationaal recht!

6 september 2021 -

Mensenrechtenactivisten en in ballingschap levende Iraniërs roepen de internationale gemeenschap op om resoluter en doeltreffender op te komen voor de mensenrechten in Iran.

Er moeten internationale strafrechtelijke procedures worden ingeleid tegen de functionarissen van het regime in Teheran die misdaden hebben begaan krachtens het internationaal recht. De massa-executies van politieke gevangenen in Iran moeten het voorwerp uitmaken van een internationaal onderzoek.

Internationale campagne: stel regime Teheran verantwoordelijk voor misdaden volgens internationaal recht!

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

In augustus hielden mensenrechtenactivisten en in ballingschap levende Iraniërs overal ter wereld bijeenkomsten, tentoonstellingen en waken ter herdenking van de slachtoffers van de massa-executies in 1988 van duizenden politieke gevangenen in Iran. Zij eisten dat de daders van dit bloedbad, waaronder vele huidige functionarissen van de dictatuur in Iran, op internationaal niveau zouden worden vervolgd.

Met name in Stockholm vonden in augustus verschillende bijeenkomsten en waken plaats, waaraan in ballingschap levende Iraniërs uit verschillende Europese landen deelnamen. Sinds 10 augustus staat daar een ambtenaar van het regime in Teheran terecht wegens zijn betrokkenheid bij de massamoord op politieke gevangenen.

1988: Bloedbad van politieke gevangenen met duizenden slachtoffers

De massa-executies van 1988 waren een georganiseerde massamoord door de staat op politieke gevangenen in heel Iran in de zomer en de herfst van dat jaar op bevel van de toenmalige regimeleider Khomeini. Naar schatting zijn wel 30.000 gevangenen het slachtoffer geworden van dit bloedbad. Zij werden opzettelijk vermoord om elk verzet tegen de dictatuur te smoren.

Stockholm: familieleden van slachtoffers van massa-executies in Iran eisen gerechtigheid.

Over de executies werd beslist door zogenaamde "doodscomités", die gevangenen groepsgeleids ter dood veroordeelden tijdens processen die slechts enkele minuten duurden. De dodencommissie die besloot tot de executies in de gevangenissen in het gebied rond Teheran telde vier vooraanstaande leden. Een van hen was de president van het regime, Ebrahim Raisi, die sinds augustus 2021 in functie is. Alleen al in de Evin en Gohardasht gevangenissen, waarvoor Raisi verantwoordelijk was, werden duizenden executies uitgevoerd.

De geëxecuteerden werden door hun beulen begraven in naamloze massagraven. Familieleden werden geïntimideerd en bedreigd zodat geen informatie over het bloedbad de buitenwereld zou bereiken.

Het wereldrechtsbeginsel: een einde maken aan de straffeloosheid van plegers van misdaden uit hoofde van het internationaal recht!

De massale en systematische moorden op duizenden politieke gevangenen in Iran, met name het bloedbad van 1988, zijn misdaden volgens het internationaal recht. Op grond van het beginsel van het volkenrecht kunnen volkenrechtelijke misdrijven overal ter wereld worden vervolgd, ongeacht het land waar de feiten zijn gepleegd. Het beginsel van het internationaal recht is van toepassing op misdaden zoals genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden. Er is geen verjaringstermijn voor deze misdaden. Het wereldrechtsbeginsel is een belangrijk instrument om de daders van volkenrechtelijke misdrijven in Iran te straffen.

Verslaggevers zonder Grenzen verheugt zich over het strafproces tegen een ambtenaar van het Iraanse regime in Zweden

18 augustus 2021 - De organisatie Verslaggevers zonder Grenzen eist dat de Iraanse president Ebrahim Raisi en andere hoge functionarissen van het regime in Teheran ook door de rechterlijke macht ter verantwoording worden geroepen voor hun betrokkenheid bij de massa-executies van politieke gevangenen.

Op 10 augustus begon in Stockholm een historische rechtszaak: Voor de eerste keer moet een ambtenaar van het Iraanse regime terechtstaan voor de massamoord op politieke gevangenen in 1988.

Het openbaar ministerie rechtvaardigt de bevoegdheid van de Zweedse rechterlijke macht met het beginsel van het internationaal recht. De afslachting van duizenden politieke gevangenen in Iran in 1988 wordt beschouwd als een ernstige misdaad op het gebied van de mensenrechten. De daders kunnen over de hele wereld vervolgd worden.

De beschuldigde Hamid Nouri was hulpaanklager tijdens massa-executies in de gevangenis van Gohardasht bij Teheran. Na een uitgebreid onderzoek wordt hij beschuldigd van moord met voorbedachten rade op honderden politieke gevangenen. Nouri werd in november 2019 op de luchthaven van Stockholm gearresteerd toen hij vanuit Iran het land binnenkwam. Sindsdien zit hij in voorlopige hechtenis

de

Wake voor het gerechtsgebouw in Stockholm: Nabestaanden van de slachtoffers van de massa-executies van 1988 eisen gerechtigheid.

Verslaggevers zonder Grenzen (RSF), een organisatie die zich wereldwijd inzet voor de vrijheid van informatie, juichte het proces toe en wees erop dat zich onder de geëxecuteerden in 1988 ook journalisten bevonden. RSF zei in een [persbericht](#) dat de organisatie het onderzoek had gesteund en het proces zou bijwonen.

Dit is de eerste keer dat een rechtbank zich buigt over de misdaden van het regime van de moellahs en de gruwelijke slachtpartijen van 1988, aldus Antoine Bernard, deskundige van RSF. In het proces zou ook rekening gehouden moeten worden met het feit dat veel verslaggevers uitsluitend vanwege hun journalistieke werk tot de executieslachtoffers behoorden. Vervolgens zouden ook de Iraanse president Ebrahim Raisi en de andere leden van de "doodscomités" door de rechterlijke macht ter verantwoording moeten worden geroepen. Raisi was betrokken bij de gevangenneming, foltering en executie van journalisten in de jaren tachtig.

Voormalige leden van het doodscomit  dat besloot tot de executies in de gevangenis van Gohardasht zijn thans de hoogste functionarissen van het regime in Teheran. Het proces in Zweden moet volgens Verslaggevers zonder Grenzen ook licht werpen op de rol van deze ambtenaren. Rechter Mohammad Moghiseh, die thans in de Evin-gevangenis van Teheran werkt, was ook betrokken bij de massa-executies van politieke gevangenen in 1988.

Rechter Moghiseh is nog steeds berucht om zijn harde en onrechtvaardige veroordelingen van tegenstanders van het regime en mensenrechtenactivisten. Hij is een van de 82 functionarissen van het Iraanse regime tegen wie de Europese Unie inreisverboden en tegoedenbevriezingen heeft uitgevaardigd omdat bewezen is dat zij zich jarenlang schuldig hebben gemaakt aan ernstige schendingen van de mensenrechten.

Zweeds openbaar ministerie klaagt massa-executies in Iran aan

2 augustus 2021 - Succesvol mensenrechtenwerk: In Zweden moet een ambtenaar van het regime in Teheran zich verantwoorden voor de massamoord op politieke gevangenen in Iran. Dit is een groot succes voor de campagne om de daders van mensenrechtenschendingen in Iran internationaal te laten vervolgen.

Eind juli heeft het Zweedse openbaar ministerie een aanklacht ingediend tegen Hamid Nouri, een Iraans onderdaan. Hij wordt ervan beschuldigd betrokken te zijn geweest bij massa-executies die in de zomer van 1988 duizenden politieke gevangenen in Iran het leven hebben gekost. Nouri werd in november 2019 op de luchthaven van Stockholm gearresteerd toen hij vanuit Iran het land binnenkwam. Hij zit sindsdien in voorlopige hechtenis. Ooggetuigen en deskundigen op het gebied van het internationaal recht uit verschillende landen zullen worden gehoord in het proces, dat op 10 augustus moet beginnen en enkele maanden zal duren.

De massamoord op politieke gevangenen in Iran in 1988 wordt beschouwd als een misdaad tegen de menselijkheid. De aanklacht in Zweden is een belangrijk succes voor de internationale campagne om ervoor te zorgen dat de daders en de verantwoordelijken worden vervolgd in landen die universele rechtsmacht uitoefenen. Het is de eerste keer dat een ambtenaar van het Iraanse regime voor deze massamoord terechtstaat.

Volgens het Zweedse openbaar ministerie werkte de verdachte, Hamid Nouri, als hulpaanklager tijdens de massa-executies in de Gohardasht-gevangenis in de stad Karaj, niet ver van Teheran. Na uitgebreid onderzoek wordt hij beschuldigd van deelname aan massa-executies en dus van moord met voorbedachten rade in honderden gevallen. De misdrijven waarvan de beschuldigde wordt beschuldigd, zijn volgens het Zweedse openbaar ministerie de ernstigste misdrijven naar internationaal recht. Hoewel deze misdrijven in Iran zijn gepleegd, kunnen de daders op grond van het beginsel van universele rechtsmacht in andere landen worden vervolgd. Dit is de basis voor de aanklacht in Zweden.

Internationale oproep

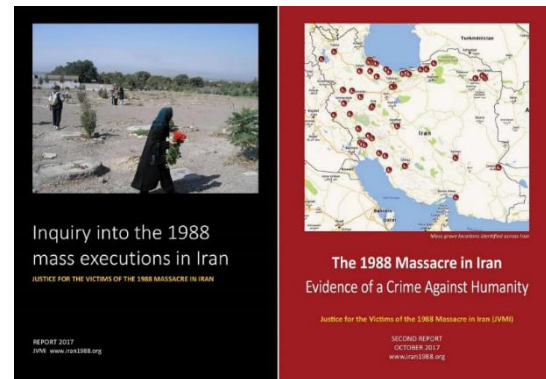
om te voorkomen dat In Khavaran de graven van de martelaren van de in 1988 in Iran gepleegde massamoord worden opgeruimd.

25 april 2021 - Het fascistisch regiem, dat over Iran regeert, wil d.m.v. een onmenselijke misdaad de graven opruimen van politieke gevangenen, gestorven tijdens de massamoord in 1988, die zijn begraven op het kerkhof van Khavaran, In een poging om de bewijzen van deze misdaad tegen de menselijkheid uit te wissen.

SMV veroordeelt het religieuze regiem om deze onmenselijke daad van vernieling van graven van de martelaren en het uitwissen van de bewijzen van hun misdaden en dringt aan op een harde veroordeling door de Secretaris-Generaal, de Veiligheidsraad en door de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties

Iran: Kerkhof in Khavaran , ten zuiden van Teheran, massa graven van vele politieke gevangenen, terechtgesteld tijdens de massamoord van 1988.

Verwijdering van het Bewijs van een Misdad tegen de Menselijkheid.

Met het begaan van een onmenselijke misdaad is het klerikale regiem in Iran van plan om de massagraven van de in 1988 bij de massamoord terechtgestelde politieke gevangenen op het kerkhof van Khavaran op te ruimen, in een poging om de bewijzen van een vreselijke misdaad tegen de menselijkheid uit te wissen. Met dit doel heeft het klerikale bewind zijn toevlucht genomen tot een dubbele misdaad tegen de Bahai gemeenschap door hen te dwingen hun doden in Khavaran te begraven. Hiertegen hebben de Bahai eveneens protest aangetekend.

Het opruimen van graven van de martelaren van de massamoord van 1988, om bewijzen van hun misdaden tegen de menselijkheid uit te wissen, is een bekende praktijk van het klerikale regiem.

Al eerder werden de graven van de martelaren uit de tachtiger jaren en van de massamoord in 1988 geruimd in andere steden, zoals in Ahvaz, Tabriz en Mashhad. Al in 2017 werden de graven van de martelaren op het kerkhof Behesht-e Reza in Mashhad en op het kerkhof Vadi-e Rahmat in Tabriz geruimd en in eind juli 2018, onder het voorwendsel van de aanleg van een boulevard, werden de graven van de martelaren van de massamoord in 1988 in Ahvaz geruimd en de begraafplaats bedekt met beton.

Bahareh: Mijn vader was een politieke gevangene die tijdens het bloedbad van 1988 werd geëxecuteerd.

27-4-2021 - Bahareh: Mijn vader was een politieke gevangene die tijdens het bloedbad van 1988 werd geëxecuteerd.

Het Iraanse regime probeert al jaren Khavaran te vernietigen

Nadat berichten waren gepubliceerd over het dwingen van Bahai's om hun doden te begraven in massagraven van Khavaran en een foto van de nieuwe graven op deze begraafplaats waren gepubliceerd, zei een familielid van de slachtoffers van 1988, dat de Iraanse autoriteiten "al jaren van plan zijn Khavaran uit hun archieven te wissen".

fotos van de bijeenkomst van de families van degenen die in 1988 zijn geëxecuteerd op hun graven op de begraafplaats Khavaran.

Bahareh Munshi Rudsari, die haar vader Abbas Ali Munshi Rudsari en enkele van haar

familieleden bij de massaexecuties van 1988 verloor, zei in een interview met de internationale media dat zijn vader jarenlang in Khavaran was begraven en de Islamitische Republiek probeert al jaren deze begraafplaats van de kaart te vegen. In januari 2009 hebben ze met bulldozer de begraafplaats overhoop gegoooid om onder het voorwendsel ze te ontwikkelen en te organiseren voor een begraafplaats voor de religieuze minderheden.

Zij gelooft dat alle recente gebeurtenissen in Khavaran zijn bedoeld druk uit te oefenen op de families van degenen die in de jaren tachtig zijn geëxecuteerd, en voegt eraan toe: "families worden voortdurend lastig gevallen en gepest en zelfs hebben ze geen respect voor lijken, terwijl er geen lijken en zelfs geen botten meer over is".

In de afgelopen dagen hebben ten minste 80 familieleden van het bloedbad in 1988 in een brief aan de burgemeester van Teheran naast het verzoek de Bahai's niet dwingen hun doden in Khavaran te begraven, geschreven: "rijt onze oude wonden niet open".

Deze families, die geen inbreuk of verandering op de begraafplaats willen zien, voegen eraan toe: "Het is onze burger- en mensenrechten als de families om op de hoogte te zijn van de exacte locatie van het graf van onze dierbaren en om de nagedachtenis van onze dierbaren te eren door hun graf te bezoeken". Bahareh Munshi Rudsari zette zijn gesprek voort door de nadruk te leggen op de inspanningen van de Islamitische Republiek om druk uit te oefenen op Bahai's en tanden laten zien aan de families van de geëxecuteerden en voegde eraan toe dat het een bewijs van misdaad was en dat zij hoopt dat iedereen uitgebreid ertegen protesteert".

De massagraven van de begraafplaats Khavaran, gelegen ten zuidoosten van Teheran, zijn de graven van de slachtoffers van de massaexecuties in 1988.

Eerder wees Farhad Sabetan, de woordvoerder van de Baha'i International Gemeenschap aan dat de Khavaran-begraafplaats nu een vlakke grond is en blijkt dat de overblijfselen van degenen die in 1988 zijn geëxecuteerd, van de begraafplaats zijn verwijderd en zei dat het Iraanse regime een tragedie is voor niet alleen voor mensen van Bahai geloof maar ook voor alle Iraniërs die hun vrienden en families hebben

verloren; want “het is niet bekend waar de lijken zijn waar wij nieuwe lijken op moeten begraven...Bahai gemeenschap zal eronder geestelijke leed van krijgen; want de doden worden ook het recht op verzorging en begrafenis ontnemen”.